

GÁBOR ÉS A GRÍZES TÉSZTA, SÁRGABORSÓ-FŐZELÉK...

I DOI: 10.18135/PG70.2024.49

Örömmel teszek eleget Márta felhívásának, hogy írjunk egy közös emléket a most születésnapját ünneplő Gáborról. Sok emlék köt össze minket, hiszen a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológiai Karának (ITK) alapításától együtt dolgoztunk, mint később kiderült, mindketten a Piarista Gimnáziumba jártunk, sok közös tanárunk volt. A Gáborral való együttlét, beszélgetés mindig érdekes és szórakoztató. Mindig volt/van egy jó története, és ezt a nyelvészi műveltségével adja elő. Itt egy köznapi történet jut eszembe.

A PPKE ITK-n kezdetben menza is működött, itt az oktatók és a hallgatók is egyszerű, megfizethető ebédhez jutottak. A tanárok kisebb csoportokban együtt mentek ebédelni.

Egy alkalommal Gáborral mentem ebédelni, és az „A” menüben sárgaborsóleves és grízes tészta volt. Gábor ezt választotta (én, biztosan mondható, nem ezt), és látható örömmel látott neki. Ebéd közben meg is magyarázta:

Tudod, a Márta nagyon jól főz, de vannak ételek, amelyeket nem hajlandó elkészíteni. A sárgaborsó, a grízes tészta ilyen tiltólistás, de én ezeket szeretem, és bizonyos nosztalgiát érzek irányukba.

Valószínűleg Mártának is nosztalgiája lehet, csak ellenkező előjellel.

Kedves Gábor, Isten éltesse sokáig!

Szolgay Péter